

عنوان مقاله:

تقریب بین مذاهب در پرتو عقلانیت دینی

محل انتشار:

پژوهش نامه علوم انسانی اسلامی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

نسلیشاه باشبو - دانشجوی مقطع دکتری کلام اسلامی موسسه آموزش عالی بنت الهدی

خلاصه مقاله:

وحدت امت اسلامی، نه تنها یک دستور دینی، بلکه یک ضرورت عینی و مطلوب عقلی است. وحدت و تقریب بین مذاهب اسلامی، یک مسئله کلامی نیست، بلکه یک مسئله فقهی و حقوقی، و ناظر به زندگی مسالمت آمیز میان مسلمانان است. مبانی اصلی بحث به این صورت است که تقریب مذاهب اسلامی به معنای پذیرش حقانیت تمامی مذاهب اسلامی و ملازم با پلورالیسم مذهبی نیست؛ زیرا از دیدگاه اسلام، فقط صراط مستقیم محور است. همچنین کسی که در این صراط قرار ندارد، دارای درجه پایین تری از ایمان است، ولی هرگز کافر فقهی نیست. این دو مبنا، لوازمی عقلانی را به دنبال می آورد؛ ازجمله اینکه احترام و حرمت مقدسات مذاهب گوناگون و پیروان آنها حفظ شود؛ تبلیغ و ترویج عقلانی و مبتنی بر استدلال در هر مذهب صورت گیرد؛ تعامل ها و ارتباط ها بر اساس وحدت دینی و اخوت باشد؛ در هنگام تعامل میان مذاهب، به ادله نقلی مشترک و مورد اتفاق بین مذاهب تمسک شود و درنهایت قاعده نفی سبیل، اساس تعاملات بین مذاهب قرار گیرد

کلمات کلیدی:

تقریب مذاهب، عقلانیت دینی، پلورالیسم، وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490644>

